

Cordun.

Dacă originea numelui *Bucovina* (*bucovină* = făgei) însuși e în afară de orice controversă (v. în special I. Nistor, *Originea numelui Bucovina*, în rev. „Flacăra“ din 24 Ianuarie 1915, p. 102 sqq.¹), sinonimul său, *Cordun*, nu se bucură încă de acest privilegiu: A. Scriban (în „Arhiva“ din Iași) și G. Pascu (în „Archivum Romanicum“, VI [1922], p. 220) preferă identificării cu *cordun* = cordon militar (sanitar, grăniceresc) derivarea dintr'un *koroda*, de la *codru* (*codrun).

Față cu acestea, e necesar să trimitem la cele arătate de noi în DR., I, p. 215 și'n Anuariul Inst. de Ist. Naț. din Cluj, I, p. 303, n. 2; iar, dacă locurile citate acolo nu sânt de ajuns, să adăugim din N. Iorga, *Doc. familiei Callimachi*, II, pasajul dintr'o scrisoare moldovenească de la 1782, în care se vorbește de „Suclav[a], în *Cordon*“ (p. 204), și acela, dintr'un raport diplomatic francez din 1795, în care e vorba, expres, de „la surveillance des officiers du *Cordon*“ (p. 505): *sapienti sat!*².

V. Bogrea.

Originea pol. multan.

Cercetătorii noștri șovăesc în privința originii termenului pol. și ceh pentru „Moldovean“, afirmând adesea că el ar reflecta pe rom. *muntean*, „Român din Muntenia, Valah“, generalizat, extins și asupra Moldovenilor (v. Candrea-Densusianu, *Dicț. et.*, supt *munte*; Arhiva-Iași, 1923, p. 374).

Că „Polonii și Rușii numesc pe Moldoveni: Valahi (*Volo-chos*) adecă Italieni, iar pe Valahi: Munteni (*Montanenses*)“, spune lămurit Cantemir (*Descriptio Moldaviae*, I, 1); iar documentele slave vorbesc, precum se știe (v. I. Bogdan, *Doc. lui Stefan cel Mare*, II, 596), de Moldova, ca de „Voloscaia Zemlia“ (cf. *Țara Românească*), și de Moldoveni, ca de „Volo-hove“ (pl. lui *Voloșin*)³.

¹ V. și numeroasa familie toponimică (*Bucov*, *Bucovăț*, *Bucovel*, *Bucoveni*, *Bucovicior*, *Bucovina*) din Marele Dicț. Geogr., dar, mai ales, cf. acest pasajiu dintr'o hotarnică mehedinteană de la 1699, unde, lângă numele original românesc, apare traducerea slavă: „am pus piatră . . . alături cu padina *Făgețelului*, despre *Bocovicior*“ (*Arhivele Olteniei*, III [1924], p. 42).

² Pentru apelativul românesc însuși, cf. și turc. *qordoun*, din fr. *cordun*, „chaîne de montre“ (Barbier, II 508).

³ Cf. și *moldovlahijskij*, „moldovenesc“, față de *munteniskij*, „muntenesc“ (*Ibid.*, p. 500).